

sket en væsentlig forøgelse for familier med de laveste indkomster, men beklager, at man ikke, som mindretallet foreslog, holdt den samlede udgift uændret. Mindretallet kan ikke anbefale lovforslaget i den foreliggende skikkelse.“

Udenfor betænkningen stilledes fra kommunistisk side til 2. behandling i folketinget et sæt ændringsforslag, som gik ud på følgende: 1) Forhøjelse af børnetilskuddet til 300 kr. pr. barn. 2) Udbetaling af tilskuddet gennem arbejds- og socialministeriet til den berettigede, i reglen moderen, så at bestemmelserne om modregning i pålignet skat bortfalder. 3) Indføjeelse i loven af en bestemmelse om, at børnetilskud ikke må tages i betragtning ved detailpristallets beregning.

Af disse ændringsforslag forkastedes socialdemokraternes og kommunisternes, mens de af finansministeren samt af regeringspartierne og det radikale venstres udvalgsmedlemmer stillede ændringsforslag vedtoges.

I den ændrede skikkelse vedtoges lovforslaget i begge ting enstemmigt, men uden retsforbundets medvirken, hvilket *M. Sig Steffensen* (DR) i landstinget begrundede således:

„Det er jo ingen hemmelighed, at min principielle indstilling er, at vi må væk fra disse tilskud for at få sat skatterne ned, ikke mindst de skatter, som rammer arbejde og produktion, altså de varefordyrende skatter. Men det har man ikke kunnet give tilslutning til, og når man ikke har kunnet det, mener vi, det er meningsløst at give børnetilskud til indkomster på 16 000—20 000 kr. For når sådanne indkomster skal have tilskud, så er vi i virkeligheden nået til, at alle mennesker skal have tilskud. Og de samme mennesker skal jo betale skatterne. Det eneste sikre er, at der bliver en mægtig administration, så at man kommer til at betale mere i skat, end man får i tilskud. Vor gruppe i det andet ting har derfor ment, og det mener også jeg, at det ville være naturligt, om de lave indkomster fik forøget børnetilskud. Thi de indirekte skatter og andre byrder vælter jo stadigvæk ind over befolkningen, og det er de børnerige familier, der kommer til at betale.“

I den ændrede affattelse har lovens §§ 1—3 følgende ordlyd:

§ 1. Til personer, hvis ansatte skattepligtige indkomst for skatteåret 1953—54 er under 16 000 kr., udredes der for nævnte skatteår et børnetilskud for hvert barn, for hvilket den pågældende er berettiget til børnefradrag i medfør af de for skatteåret 1953—54 herom gældende regler. Børnetilskud ydes ikke til personer, der først ansættes for 2. halvår af nævnte skatteår.